

I den tidligere Affattelse havde vi sat Grænsen op til Allingaabro, men det synes at være saaledes, at vi derved have faaet Fjordens Grænse sat et Stykke op i Aaen, hvorved man risikerer at komme private Interesser for nær. Naar Loven sætter Fjordens Grænse ved denne Aas Munding, gør den kun, hvad der er naturligt, og jeg skal derfor anbefale at vedtage dette Ændringsforslag. — Det næste Ændringsforslag af Ministeren er stillet til Lovens § 9 og gaar ud paa at indsætte Ordene: „Alle de i nærværende Lov omhandlede Vande“ i sidste Stykke af § 9. Dette sker for at gøre det muligt at antræffe og straffe Lovens Overtrædere, naar de træffes med ulovlig fangede Fisk paa Vandet baade nedenfor og ovenfor Sønderbro. Det er en naturlig Følge af en Ændring, som er foretaget i samme Paragrafs samme Stykke i første Linie, hvorved vi sætte en Grænse for Færden med ulovlige Redskaber ovenfor Randers Bro. Derved blive vi nødte til at have en Bestemmelse om, at de ikke maa færdes med disse ulovlig fangede Fisk paa Vandet i dets hele Udstrækning. Jeg skal ogsaa tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag. Men en nødvendig Følge af den Begrænsning, som Grundfjorden faar ved Ministerens første Ændringsforslag, er det, at Udvalget gennem sin Ordfører tillader sig at stille et Ændringsforslag til § 9, sidste Stykke. Det viser sig nemlig nu, da vi jo begrænse Grundfjorden snævrere, end vi før gjorde, at en Mængde af Fjordens Fiskere have deres Baade med Redskaber til Fjordfiskeri liggende netop oppe ved Allingaabro, og i den Affattelse Ministerens Ændringsforslag giver Lovforslaget, ville de komme i den slemme Klemme at være nødte til at færdes paa et Stykke Aa, hvor Færdsel med Redskaber var forbudt, hvorved de vilde risikere at blive anholdte og eventuelt straffede. Naar vi nu i sidste Punktum af sidste Stykke af § 9 ombytte Ordet „ligeledes“ med Ordene: „under samme Omstændigheder“, ville vi undgaa disse slemme Følger for disse Folk; thi saa kommer Punktummet til at vise hen til de Omstændigheder, der er Tale om i første Punktum, hvor der er Tale om, at Fiskeren maa oplyse Omstændigheder, der gøre det antageligt, at der ikke tilsigtes ulovligt Fiskeri. Naar han altsaa kan gøre det antageligt, at han ikke vil op med sine Redskaber til Landingspladsen ved Allingaabro, er der jo oplyst Omstændigheder, som gør det antageligt, at der ikke tilsigtes ulovligt Fiskeri, og saa kan han frit færdes deroppe

med sine Redskaber. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at man ogsaa vedtager dette af Udvalgets Ordfører stillede Ændringsforslag.

Jeg skal derefter tillade mig nogle spredte Bemærkninger, jeg ikke havde Lejlighed til at fremkomme med ved anden Behandling. Det er Bemærkninger, som nærmest sigte til at aabne en Forhandling med Ministeren for derved at gøre det muligt, at Loven kommer til at virke saa godt og saa stærkt, som det er vor Hensigt med den. Jeg skal tillade mig at henstille til den højtærede Minister, at det Paabud, som vor Saltvandsfiskerilov af 5te April 1888, § 11, indeholder om ikke at spærre Mundingen ved Fjorde og Aaer, maa blive opretholdt i sin Strenghed for Randers Fjords Vedkommende. I den nævnte § 11 staar fastslaaet, at intet Fiskeredskab maa udsættes nærmere end 200 Favne fra Fjordens Munding, og 100 eller 50 fra Aaers eller Bækkes henholdsvis naturlige eller kunstige Udløb i Have og Fjorde. Ved Udvalgets Besøg derovre blev det sagt os, at paa de Tider, da der særlig var stærk Opgang af Ørred i Randers Fjord og Gudenaå, var det Tilfældet, at Saltvandsfiskerne ude fra Havet med deres Redskaber saa at sige dannede en uigennemtrængelig Mur tværs over Randers Fjord til Vanskeliggørelse af Ørredens Opgang, og at de saa fangede, hvad der var at fange. Jeg mener nu, at Saltvandsfiskeriloven, som den er, indeholder en Bestemmelse, som nok skulde kunne forhindre en saadan Afspærring af Fjorden, naar der holdes tilstrækkelig Kontrol dermed, og jeg skal altsaa tillade mig at henstille til den højtærede Minister, at der holdes en meget skarp Kontrol med, at de nu gældende Regler til Forhindring af Fjordens Afspærring holdes i Hævd over for Randers Fjord.

Endvidere skal jeg tillade mig at henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa under Forhandlingerne om den ny Saltvandsfiskerilov at sætte saadanne Grænsebestemmelser for Randers Fjord ude ved Anduvningstønden ved Udbyhøj og regne Grænsen for Fjorden der paa en saadan Maade, at det bliver i endnu højere Grad end nu umuligt for Saltvandsfiskerne at afspærre den vigtige Fjord for Opgang af Ørred og Laks. Dernæst skal jeg henstille til den højtærede Minister, om det ikke ved Behandlingen af den nu foreslaaede Saltvandsfiskerilov vilde være muligt, at vi der fik gennemført, hvad de i andre Landes Lovgivning have, nemlig en Fredning for Laks og Ørred ikke blot i